

τλ. συνέχομαι (εὐαγ. Λ. 12.
50. κάκιω οὐδεργύσαι; πῶς
συνέχομαι;)

Οὐδεργάνει, ἕλ. οὖδ. κατά-
σχεσις, κράτησις, κατακρά-
τησις, περικράτησις.

Οὐδινώτελνή. ἐπιρ. θαυμα-
στικῶς, ἀπορηματικῶς, ἐκ-
πληκτικῶς. ἐκθάμβωσ.

Οὐδινώλει, ἕλ. οὖδ. θαυμα-
σμὸς, θαυμασία, ἐκπληξίς.

Οὐδινώλιο, εши. μ.-βλι. βίши.
θαυμαστώ-ω. ἀποπτοέω-ω,
καταπλήττω, ἐκπλήττω.
= οὐκασάιο. Σμεσ.-ει. ἐκ-

πλήττομαι, καταπλήττο-
μαι, ἔξισταμαι, ἐκθαμβέομαι
-οῦμαι, ξενίζομαι, θαυμάζω.
= οὐκασάιο = ιζύμιλόιο

2. σημασ. Σκαὶ παθ. -ει.
(ψαλμ. 138. οὐδινώισαι, ράζδμι

τβόϊ ὥ μενε. ἐθαυμαστώθη
ἡ γνῶσίς σου ἔξ ἐμοῦ. καὶ
κατωτέρω. Μέκω στράσινο οὐ-
δινώισαι ἐσή. ὅτι φοβερῶς ἐ-
θαυμαστώθης, ἀντὶ τοῦ, οὐ-
δινώλεις βύιος ἐσή).

Οὐδόβνοστъ, и. θηλ. εὔχερεια, εύ-
χερία, εύκολια, εύμάρεια.

Οὐδόβνий, αλ,οε. ἐπιθ. ρά-
διος, εὔχερής, εύκολος, πρό-

χειρος, εύμαρής, εὔκοπος.
2) μεταγενέστ. = κλιούμый
(319).

Οὐδόβνή. ἐπιρ.=οὐδόβνιο.
Οὐδόβνή. ἐπιρ. (συγκρ.) ρά-
ον, εύκοπώτερον, εύκολώτερον.

Οὐδόβνή. ἐπιρ. (ἀντὶ μὲν
συγκριτ.) = τῷ προηγ. (ἀντὶ
δέ ύπερθετ.) ράστα, εὔχερέ-
στατα, εύκοπώτατα.

Οὐδόβνή. αλ,οε. (συγκρ-
καὶ ύπερθ.) εύχερέστερος, εύ-
κολώτερος, εύκοπώτερος, δά-
ων. εύχερέστατος, εύκολώτα-
τος, ράστος.

Οὐδόβνω. ἐπιρ. ράδίως, εύ-
χερῶς, εύκολως, εύκόπως, εύ-
μαρῶς, προχείρως. = οὐδόβν-
οιδονιζωχτένныи, αл,οе. ἐ-
πιθ.(μτχ.) εύχριθμητος, εύχ-
ριθмос (блгигаrlиthмoс).

Οὐδοβοπολενсeвнныи, αл,οе.
ἐπιθ. εύόλισθος, ἐπισφαλής.
Οὐδοβοπρελόжныи, αл,οе. ἐπιθ.
εύμετάθετος, εύμετάβλητος,
εύμετάστατος, εύμετακίνη-
τος.

Οὐδοβορазорлeмыи, αл,οе. ἐ-
πιθ. εύκατάλυτος, εύδιάλυ-

τος. εύάλωτος, εύπόρθητος.
Οὐδοборазрвшáемыи, αл,οе.